

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

September

9/2003

Obsah

Na linke M Rosy	2
Do Vašej pozornosti	3
Správy z hory Zvir	6
Naša reportáž. Verím, Pane)	9
Don Gobbi / modlitba	12
Svedectvo. Čerpaj lásku!	20
Ostro sledovaná stopa. Absurdná skutočnosť.	22
Zo života svätých / Rakva A. Hlinku. Sv. Anton: Nech hovoria skutky	24
Pošta dôvery / Polemika. Výročie milostí	28
Prečítali sme si / Zaujalo nás / Recenzia	31

Na linke M Rosy

Posolstvo Panny Márie – Kráľovnej Pokoja

Nezabudnite - som s vami!

Aj dnes vás pozývam, aby ste ďakovali Bohu vo vašom srdci za všetky milosti, ktoré vám dáva aj prostredníctvom znamení a farieb, ktoré sú v prírode. Boh si praje priblížiť vás k sebe a povzbudzuje vás, aby ste Mu vzdávali vdaky.

Preto vás opäť pozývam, deti moje: modlite sa, modlite sa, modlite sa a nezabudnite, že ja som s vami.

Prihovám sa u Boha za každého z vás, pokým vaša radosť v Ňom nebude úplná.

Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!

Prostredníctvom Marije Pavlovičovej -Lunettiovej

V Medžugorie 25. augusta 2003

Slovo k posolstvu Kráľovnej pokoja v Medžugorí (25. 6. 2003)

Rodinný život s Trojicou

Chápeme dôležitosť Máriiných posolstiev, Nieкто sa domnieva, že Panna Mária priveľa hovorí, alebo tiež, že jej posolstvá sú veľmi podobné. Avšak mali by sme obdivovať, že sa nebo tak pravidelne otvára a že od Boha dostávame slovo, a že to slovo je také prosté, také dôverné.

Skutočne, máme nevýslovné šťastie, žiť to, čo žijeme. V zjaveniach predchádzajúceho storočia sa posolstvá zmestili na niekoľko stránok; v súčasných mariánskych zjaveniach sú to celé knihy, ktoré treba venovať posolstvám, celému daniu a gestám Panny Márie.

Ona je s nami, s nami sa modlí a žije medzi nami. Tento jej nový „postoj“ nám hovorí o Bohu celkom blízkom, o Bohu „dôverne domácom“, ktorý je prítomný každý deň v našich životoch. Prešli sme od náboženstva bázne k náboženstvu nežnosti a dôvernosti. sme povolani prostredníctvom modlitby žiť skutočným rodinným životom s Trojicou, s Máriou, so svätými a s anjelmi, s členmi našich rodín i s priateľmi, ktorí sa už ocitli pred Božou tvárou.

Sme pozvaní k radosti a nadšeniu! Nepochybujme teda, že je to nebo, ktoré k nám prichádza, ktoré nás vyhladáva, zatiaľ čo my sme boli tak veľmi vzdialení!

Brat EFRAIM

Do Vašej pozornosti

Božia návšteva je už blízko

Milí priatelia, drahé sestry a bratia!

Všetci žijeme v očakávaní návštevy Svätého otca, pápeža Jána Pavla II., ktorého pobyt na Slovensku sa stal predmetom polemík a zápasu. Všetci môžeme zreteľne vidieť odpor, ktorý jeho návšteva vzbudzuje v sekulárnych kruhoch, a zároveň vidíme aj neuveriteľnú časovú aktuálnosť, keď nás prichádza povzbudiť a posilniť. V tomto duchu sa nieslo aj naše výročné Valné zhromaždenie o. z. Magnificat, ktoré sa uskutočnilo dňa 3. augusta 2003 v Litmanovej.

V diskusii sme sa uzniesli, že svoju výzvu zredukujeme len na to podstatné: na našu jednotu okolo Panny Márie, a na intenzívnu modlitbu na jej úmysly (najlepšie modlitbu sv. ruženca, a to medzi 20.00 a 21.00 h večer). Tým sa zjednotíme aj s Modlitbovým zápasom bratov baziliánov, ktorý je známy a rozšírený. Panna Mária, Nepoškvrnená Čistota, nás preto už pred časom vyzvala:

„Božia návšteva je už blízko, a preto - hľadajte lásku!“

(8. septembra 1991)

Výzva členom o. z. MAGNIFICAT

My členovia o. z. Magnificat, ktoré má v stanovách na prvom mieste šírenie misie Panny Márie v dnešnom svete a dnešnej situácii ľudstva, obraciame sa na všetkých ľudí dobrej vôle, všetkých Vás, ktorí ste srdcom prijali Božiu ponuku prostredníctvom Božieho milosrdenstva a pôsobenia Panny Márie v tomto období medzi nami.

Obraciame sa na Vás v záujme všetkých tých, ktorí naliehavo potrebujú naše obety a modlitby na svoju záchranu. Je to aj Tvoj blízky, Tvoj životný partner, partnerka, Tvoje dieťa, brat či priateľ, si to aj Ty sama, Ty sám. .

Za komunistckej diktatúry Cirkev a jej členovia znášali mnoho obetí za svoju vieru a svedčili aj mučenictvom. Dvaja z nich, Zdenka Šelingová a biskup Vasil' Hopko budú v septembri blahorečení. Obráťme sa v našich modlitbách aj na nich, aby nám vyprosili silu a odvahu vydržať až do konca.

Dnes, 14 rokov po páde komunizmu nijako nemôžeme povedať, že pre Cirkev nastali zlaté časy. Práve naopak. Boj satana je čoraz otvorenejší a úpornejší, je napádaná nie sloboda vyznania a života viery, ale jej samotné základy - v praxi sme svedkami tendencie zrušiť Desatoro Božích prikázaní a de facto ich postaviť mimo občianskych zákonov. Sme svedkami často nepredstaviteľného rúhania a vysmievania sa Bohu, vidíme okolo seba boj proti všetkému stvorenému a prirodzenému poriadku,

proti životu a mravnosti. Vláda Zla sa približuje k svojmu vrcholu. Deje sa tak postupne a zákerne, v mene slobody a tolerancie, v mene práva na názor, práva na hriech a na peklo. Aj v týchto chvíľach sa však ozývajú hlasy na obranu Boha, života a viery, dedičstva našich otcov.

Samotný Svätý otec apeluje na Európsky parlament, aby nevynechal z Európskej ústavy Božie meno, ako aj kresťanské korene nášho kontinentu. My sami sme však, bohužiaľ ako občania rozhodli, že prijímame vazalstvo sekulárnej Európskej únie a fakticky sa vzdávame cyrilometodského dedičstva.

Považujeme preto za potrebné v našich radoch obnoviť svoje zasvätenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a žiť podľa jej posolstiev, ktorými sa prihovarila najmä k nám na Slovensku ako Nepoškvrnená Čistota. Prijmeme svoj kríž nepochopenia a zaznávania a darujme to ako jednu z obiet na oltár víťazstva Nepoškvrneného Srdca našej Kráľovnej. Slovensko má veľkú úlohu. My ju ešte presne nepoznáme. Panna Mária však o nej vie, a preto prišla aj do Litmanovej. Podľa všetkého však naše malé Slovensko má dosvedčiť na kríži svoju vernosť Kristovi a jeho i našej Matke, patrónke, Sedembolestnej Panne Márii. Ona sama svoju vernosť Bohu preukázala pod krížom ako naša Spoluvykupiteľka.

Modlime sa preto intenzívne na jej úmysly a vytvárajme okolo seba atmosféru žitého Evanjelia, a to cestou na kríž každého jedného z nás. Iba tak preukážeme svoju vernosť a oddanosť Ježišovi a Márii, iba tak nezablúdime ani sa nespreneveríme svedectvu, ktoré od nás Pán očakáva.

Všetko už bolo povedané, všetko už bolo napísané. Preto sa modlime -

Príd', Duchu Svätý, príd' na mocný príhovor Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, Tvojej milovanej Nevesty!

Podpísaní účastníci Valného zhromaždenia o. z. Magnificat v Litmanovej dňa 3. augusta 2003, na 13. výročie zjavenia Panny Márie -Nepoškvrnenej Čistoty.

Anton SELECKÝ

Pietna spomienka

Slávnosťou sv. omše, ktorú celebroid mal **mons. František Rábek**, biskup ozbrojených síl a zborov sa v sobotu 23. augusta 2003 uskutočnila pietna spomienka na prenasledovaných bývalým komunistickým režimom. Stretnutia pri leopoldovskej väznici sa zúčastnilo približne 200 bývalých politických väzňov. Stretnutie zorganizovala Konfederácia politických väzňov Slovenska. (TB KBS)

Pápež apeluje na EÚ

Ján Pavol II. znova žiadal výslovné spomenutie kresťanských koreňov Európy v budúcej ústave Európskej Únie.

Pri modlitbe Anjel Pána v Castel Gandolfe 24. augusta 2003 Svätý otec povedal, že takýto krok by pomohol všetkým a bol by zárukou budúcnosti nášho svetadielu. Na rozdiel od predchádzajúcich príhovorov na túto tému Ján Pavol II. priamo a výslovne spomenul súčasné diskusie o budúcej zmluve EÚ.

Povedal, že práce na tomto projekte, ktorý je v rukách vládnúcich predstaviteľov, sprevádza svojimi modlitbami. (TB KBS)

Neprehliadnite!

Naši milí a drahí čitatelia a priaznivci!

V uplynulých rokoch - a najmä v posledných mesiacoch - ste boli svedkami a aktérmi nášho existenčného zápasu. Ten sa nijako neskončil a nekončí. My Vám všetkým nesmierne ďakujeme za modlitby, obety a finančnú pomoc. Ani polovička časopisu by nestačila na vymenovanie Vás všetkých, preto Vás prosím - prepáčte, ak sa nenájdete v menoslove našich dobrodincov, v jeho uverejňovaní budeme však pokračovať.

Prepáčte, tiež že sme nemali čas ani priestor v tohtoročnom hektickom lete odpovedať na všetky Vaše milé listy. **Ďakujeme vám za pozdravy, rady a pripomienky. Náš malý priestor - 32 strán - nám dovoľuje len veľmi ťažko zverejniť všetko to, čo vám chceme sprostredkovať.**

Pripravujeme plán a prognózu M ROSY na budúci rok. Verte, že to nie je ľahké. O mesiac Vám oznámime predplatné a oboznámime Vás s našou celkovou situáciou. Ako viete, zdražovanie pokračuje a zrejme sa ani v budúcom roku nezastaví. Stúpajú ceny benzínu, energií, papiera, poštovného, dopravy. Vieme, že každého navyše tlačí jeho vlastná finančná situácia. Ale vieme aj to, že sme zámerne do tejto situácie tlačení, aby sa peniaze a živobytie každého z nás stali našou jedinou prioritou. Našou prioritou má však zostať duša a Nebo. Preto vydržte!

My sa budeme snažiť urobiť všetko pre to, aby naše spravodajstvo, ktorého základom a obsahom je misia Panny Márie pre celé ľudstvo - pokračovalo. Všetko sa ešte len začína. Boj bude mať mnohé - aj nepredvídateľné - varianty. Aj toto číslo príde k Vám s malým oneskorením. Vypadol nám jeden počítač, proste úplne „odišiel“, ako sa hovorí, a to ohrozilo celú distribúciu M ROSY.

Prosíme Vás všetkých o modlitby, aby Panna Mária viedla našu službu, a aby nás všetkých chránila od všetkých útokov Zlého, ktoré prídu. A odovzdávame všetko do jej Nepoškvrneného Srdca, ktoré nakoniec zvíťazí. Mária, Matka naša, skry nás pod svoj plášť!

Anton Selecký

Správy z hory Zvir

Zvir na 13. výročie zjavenia Nepoškvrnenej Čistoty:

Odvaha k nádeji

„Fatimské“ trinásťte výročie zjavenia Panny Márie na hore Zvir sa tento rok konalo v mimoriadne horúcom ovzduší - a to aj spoločenskom. Zápas o život nenarodených, blízka návšteva Sv. otca a prípravy na ňu - vedomie sťaženého zápasu o čistotu srdca, existenciu, ale aj radosť a pokoj - toto všetko bolo cítiť z takmer 15 000 pútnikov, ktorí prišli na horu Zvir. Mnohí sa sami seba pýtajú - koľko toho ešte vydržíme? Nuž - odpoviem slovami Panny Márie, ktoré povedala na tomto mieste: Zázrak príde v pravý čas. (9. decembra 1990)

A tak sa naň teda pripravujme, modlitbou, obetami a pokojom, o ktorý sa dnes toľko bojuje...

Došla som k záveru, že sa potrebujem jednoducho iba modliť. Tiež by som vás chcela poprosiť, aby sme sa modlili tento ruženec, ako by to bolo po prvýkrát v živote. Pokoj - to bola práve tá milosť, ten dar, ktorý dal vzkriesený Kristus apoštolom, keď sa im zjavil. Jeho prvé slová, keď vstúpil, boli - Pokoj vám! Prečo je pokoj taký podstatný? Človek potrebuje pokoj preto, aby vedel sám seba prijať, aby vedel sám so sebou žiť. Pokoj, ktorý človeku dáva Boh, je ten pokoj, ku ktorému človek dospieva cez vnútorný boj. Pokoj, ktorý prináša Kristus, je výsledkom tohto víťazstva v boji, ktorý človek vedie zo sebou samým. Pokoj je ten stav ľudského vnútra, ktorý si človek môže uchovať stále. Panna Mária, daj, aby bolo naše srdce pokojné...

Na konci každej ľudskej túžby je skrytý Duch Svätý - naša túžba po ňom. Preto nás, Panna Mária, upokoj, aby sme ním mohli byť osvietení...

(sestra **Mária Goretti** vo sv. ruženci 2. augusta 2003)

* * * * *

Po sobotňajšom programe, sv. liturgii s **o. Danielom Galajdom**, katechéze a nočnej besede sestry **Márie Goretti** s mládežou - na druhý deň, 3. augusta privítal Zvir generálneho vikára Prešovskej eparchie **o. Vladimíra Skybu**. Taktiež koncelebroval o. Polykarp Jacoš, homíliu o 9.00 h predniesol **o. Vasil' Kindja, SJ**.

Otec generálny vikár sv. liturgiu o 10.30 h uviedol slovami:

V celom svete dnes vidíme chaos - povedal - Ľudia si nedokážu nájsť odpoveď na otázky, ktoré si dávajú. A preto treba miesta, kde sa schádzame, aby sme nestratili orientáciu v týchto časoch. Ako sme vdáční Bohu a Márii, že nám darovala túto horu Zvir! Aby sme vytrhnutí z víru života mohli nájsť oázu pokoja, kde dostaneme slovo, ktoré nám dáva Slovo, aby sme v pokoji mohli ísť ďalej. A myslím, že niet krajšej chvíle ani času, ako byť s Máriou a so Slovom jej Syna, aby sme mohli mať odvahu vždy povedať Bohu tak ako Ona - Bud' vôľa tvoja.

Ako len potrebujeme túto chvíľu, túto horu, tento čas a toto miesto! Prečo mnohokrát súdime? Lebo je v nás málo lásky! Preto sa pohoršujeme, reptáme, je nám ťažko. Doba je zložitá, všetko zdraželo a ani ďalej to nevyzerá lepšie. Ale my musíme byť verní.

Vidíme, ako je potrebné byť zjednotení Božím Slovom? Prečo potrebujeme túto chvíľu a tento čas! Nevieme si dať odpoveď na mnohé veci. Ani na to, čo sa deje okolo teba, ani na to, čo sa deje v tebe. Keď toto človek v jednej chvíli vidí, tak sa mu musí zosypať svet! To nie, že ťa ničí žena, to ty vidíš, že ty ju nevieš milovať. Nie, že ťa ničí muž, to ty vidíš, že ho nevieš prijať, nie, že toto sú neposlušné deti, to ty cítiš, že si stratila nad nimi kontrolu, že ich nevieš vychovávať, to nie tvoj sused je nemožný, to ty cítiš vo svojom srdci, že ho nevieš akceptovať. Rúca sa ti tvoje povolanie. Je ti ťažko a nevieš, ako ísť ďalej. A čo chceš robiť? Kam utečieš?

Do toho sveta, ktorý sám nevie, čo má robiť? Kam môže utiecť muž, ktorý zistil, že už nevie milovať svoju ženu? Kam? Ku nejakej inej? To je jedno východisko z núdze, ktoré nikam nevedie! Jednoducho s tým málom, čo mi ešte zostalo v srdci, ja neunikám. Len do tej svojej rodiny, do ktorej ma Boh postavil. Len k tej žene, ktorú mi Boh od večnosti pripravil, len ku tým deťom, ktoré mi On z lásky dal. Nemám kam odísť ani ja vo svojom vlastnom kňazstve.

Len tam, kde ma Boh postavil, s tým málom, do toho spoločenstva, do tej farnosti, na toto miesto. A vtedy sa deje zázrak. On urobí jeden nádherný zázrak. Odpustí hriechy. Zmení ti srdce a dá ti silu nového Ducha. Toto je Boh plný pokoja a lásky. Boh milosrdenstva. Preto si nás Mária sem zvoláva. Boh určil jedno miesto, aby sme sa tu schádzali, aj napriek všetkému, napriek všetkým pochybnostiam sme sem prišli a nasýtli sa Božimi slovami.

Boh sa nedá zahanbiť a je verný vo svojich prisľúbeniach. A to, čo ti sľuboval, sa v tvojom živote naplní.

Bratia a sestry, necítite to mocné pozvanie, ktoré nám Boh dáva aj dnes na tejto hore? Či necítite, ako je prepotrebná táto chvíľa, tento čas? Aby sme mali odvahu a priniesli nádej...

Zaznamenal: Anton SELECKÝ

Foto: (a)

Mária Goretti: Prekvapenie od Boha

Keď bolo posledné zjavenie, mnohí sa v sebe pýtali, prečo sa zjavenia skončili. Bolo to nečakané. A tak po všetkých tých rokoch som sa to pýtala aj ja sama seba. Často ma napadlo, že to celé sa muselo skončiť, aby sa niečo iné mohlo začať.

Pretože tieto zjavenia nemali inú úlohu, ako viesť ľudí k viere. A tá sa musela začať. Tá sa môže začať - keď človek chce. A preto - Panna Mária, dnes tu nie sme tak

citovo pohnutí ako sme boli pri tvojom poslednom zjavení, ale nemáme o nič menšiu šancu na to, aby sme mohli uveriť v to, že si tu. Preto daj, aby nás neminul zmysel toho, kvôli čomu si prišla...

* * * * *

V auguste 1990 nikto z nás netušil, ako sa ten deň skončí, neplánovali sme ísť na toto miesto, aby sme sa modlili. Boh však pripravil toto prekvapenie, že tento deň sa skutočne skončil modlitbou. A bola to tá najúprimnejšia modlitba, pretože sme boli v núdzi a báli sme sa. Vtedy ma vlastne po prvýkrát napadlo, že ak je to všetko pravda o Panne Márii, ak je skutočne našou Matkou, nemôže nepočuť, nemôže neprísť, pretože ju potrebujeme. Prirodzene, nemali sme o tom príchode a vypočutí žiadnu predstavu. Azda my všetci sme tu teraz na tomto mieste niečím podobní. A bola by škoda, aby, keď sa modlíme, sme sa nemodlili naozaj, tak skutočne. Pretože nás Pán prekvapí niečím, čo nečakáme, tak ako sme nečakali ani my. Preto Ťa, Panna Mária, ktorá si nás na toto miesto priviedla, ktorá si si želala, aby sme sa tu na tomto mieste stretli, prosím, aby sme v našej viere mali tú ochotu po slobode, aby nás Boh mohol prekvapiť, aby mohol prehovoriť, ako chce, aby mohol spôsobiť, čo chce - v našom živote...

Keď sme po tom piatom auguste v nedeľu večer mali ísť domov, tak sme ju prosili, aby nás odprevadila, aby šla s nami. A Ona celou touto horou až do dediny nás sprevádzala. Myslím, že to bude tak i teraz, keď pôjdeme dolu. Azda jediný rozdiel bude v tom, že ju neuvidíme. Ten fakt zostane ten istý, že je tu, a že chce, aby sme ju pozvali k tomu, aby nás sprevádzala. Pretože Ona ako Matka chápe, že sa bojíme. A preto, Panna Mária, radi by sme skúsili veľkosť Boha, aby sme i my vzdali Bohu česť, preto nás sprevádzaj, aby sme nešli sami...

Pútnik z Moravy: **Zameranie srdca**

Protože jsem navštívil víc mariánských poutních míst jako jsou Lurdy, Fatima, Garabandal, cítím, že je zde Panna Marie přítomná. Zde je velmi milá a příjemná, krásná... Tohle zde cítím. Myslím si, že zde se Panna Marie přestala zjevovat proto, aby lidé začali její poselství žít. Zde řekla to, co neřekla na jiných místech - darujte mi svůj starý život, darujte mi své problémy, chtěla bych s vámi být v každém okamžiku vašho života. A jestliže je naše Matka, tak od svého dítěte nejde ani na krok. Kdo chodí tady na Litmanovou častěji, pocítí, kolikrát tu Pannu Marii denně potřebuje. Takže celkem by se dalo říct, že Litmanová je oproti jiným poutním místům zaměřena na srdce, na proměnu srdce, na čistotu srdce.

Bohumil Malík, Rožnov pod Radhoštěm, (62 r.)

Naša reportáž

Verím, Pane!

Mestečko Námestovo po roku opäť omladlo. Hoci sú prázdniny, predsa školy boli plné mladých fanúšikov gospelovej muziky. „Prečo sme tu na svätej omši? Pretože veríme.“, povedal na sv. omši v predvečer otvorenia festivalu mladých VERÍM, PANE, jeho riaditeľ dp. Juraj Drobny. Takže tým podstatným spojivom nás všetkých nie je hudba, ale Ježiš.

Boh, gitary a bubny

Ráno začínajú svoju činnosť tvorivé dielne. Smerujem do kostola na dielňu TAIZÉ. **Taizé je dedinka vo Francúzsku, kde Roger Schutz založil rehoľnú komunitu v duchu ekumenizmu.** Brat Roger nie je katolík. Žijú tu bratia z rôznych kresťanských cirkví a z rôznych národov. Prichádza sem veľa ľudí. Spoločne sa modlia, spievajú.

V modlitbe srdca sa rodí zmierenie medzi odlišnými ľuďmi. Spevy z Taizé sú myšlienky zo Svätého písma, výroky svätcov alebo krátke modlitby. Spev sa niekoľkokrát opakuje. „Niekoľko znova a znova akoby donekonečna opakovaných slov bolo pre mnohých kresťanov po stáročia cestou kontemplácie. Keď sa spievajú, prenikajú hádam až do hĺbok ľudskej bytosti,“ hovorí brat Roger.

Aj my nacvičujeme spevy. Chýbajú nám basy a tenory.

Náhle prichádza radostná správa. O chvíľu príde celý zbor Bel Canto z Poľska. Poliáci hravo zvládli slovenské texty, my sme sa s poľštinou potrápili viac.

Balík nádeje

Katka, lektorka, rozpráva o svojom stretnutí z Taizé: „Keď som mala asi 18 rokov, starší kamaráti ma zobrali do NDR na stretnutie bratov z Taizé s mladými. Pri spoločnej modlitbe spievali pieseň Confitemini Domino. Stále dookola. Už ma to nebavilo, chcela som odísť. Mohlo to už byť 25. raz. Zrazu som pochopila tú vetu: ‚Ďakujte Pánovi, lebo je dobrý.‘ Hlboko ma oslovila. Neskôr som bola na stretnutí v Ľubláne. Bolo to za komunizmu. Keď som sa vracala späť cez hranice, mala som pocit, že nesiem veľký balík nádeje.“

Festival bol zaradený do Stredoeurópskych katolíckych dní. Je to naša duchovná príprava na vstup do EÚ. „Učme sa poriadne si otvoriť ústa. Načo? No aby nám do nich v EÚ mohli padať pečené holuby,“ - zažartoval kazateľ.

Prvý večerný koncert začali domáci Ichthys. Svoje vystúpenie zakončili refrénom: „Budme soľou zeme a svetlom sveta. Bez lásky a viery žiť sa nedá.“ Neskôr kapela Intensive voice pritvrdila, rozhýbalo sa i publikum. Začali zaujímavou úpravou piesne V dolinách. Dobré sa počúvalo z úst mladých ľudí - „je to Slovensko čarovné, hrdé, mám ho rád“. Oproti Mimicry, ktorých na pódiu striedali, zjednodušili uchu poslucháča texty a prehĺbili duchovnú tematiku. Koncerty tradične ukončujú chvály. Pri chválach je zvykom upokojiť publikum a doviesť ho do modlitby. Muzikanti z Azusa Street hrali dosť tvrdo. Pokojnú pieseň striedala drsná. Chýbali piesne, ktoré by si zaspievali aj diváci.

Rodinné stretnutie

Po troch dňoch prípravy v dielňach nasledovali prezentácie. V piatok sv. omšu sprevádzal SPEVOKOL, Spievali piesne z pera starých majstrov a cappella, čiže bez inštrumentálneho sprievodu. LITURGICKÝ TANEC si vyžaduje človeka, ktorý zvláda nielen tanečné prvky, ale chce celým srdcom milovať Boha a tak aj žiť. Klaniam sa Ti a odovzdávam. Každá vlnka nášho bytia je naplnená Tebou. To vyjadrili najskôr slovom a potom aj tancom dievčatá pod vedením sestričiek z Indie.

Po koncertoch v kostole pri svetle sviečok boli modlitby v duchu TAIZÉ. Ulice zdobili kriedové obrázky, ktoré mali osloviť. Napríklad tých, ktorým nie je jasné, čo je to VÝTVARNÁ KOMUNIKÁCIA, MUZIKOTERAPIA, DETSKÝ SPEVOKOL, FAIR TRADE, pre pokročilých SPEV, BICIE, BASA, ELEKTRICKÁ GITARA, KLÁVESY. Na MUZIKÁLI sa pracovalo ešte aj v sobotu dopoludnia. Lektori spracovali hru Martina Rázusa Návšteva. Zvládnuť spev, choreografiu, texty, to dá zabráť.

Výsledok bol nad očakávanie divákov. Záverečný potlesk sprevádzalo dojatie. Gratulácie režisérke, ktorá mala meniny, potvrdili to, že festival je skutočne „rodinným stretnutím a duchovnou obnovou“ - ako uvádzali propagačné materiály. V poďakovaní vyzdvihla prácu všetkých mladých, no najmä telesne postihnutého Radka. Na jeho tvári boli slzy a zároveň veľká radosť. Spomenula som si na ľudí, ktorí už v lone matiek odpisujú postihnuté deti. Mali by ho vidieť!

Najväčší zázrak

V nedeľu bola slávnostná svätá omša v amfiteátri. Najskôr pred obojstranným stôl priniesli veľký glóbus. Na ňom boli pripevnené zástavy vo farbách jednotlivých svetadielov. Tak sme sa symbolicky spojili s celým svetom. Pred evanjeliom sa opäť realizovala dielňa LITURGICKÝ TANEC. Africké národy majú zvyk pred evanjeliom zobraziť nejaký príbeh, ktorý sa stal pri hlásaní Božieho slova. Chlapci zatancovali príbeh misionára, ktorý spočiatku neúspešne hlásal evanjelium. No keď sa prispôbil kultúre, kmeň ho prijal a s ním aj hlásané Slovo. **Juraj Drobny** v kázni nadviazal na evanjelium: Ježiš nasýtil zástupy. „Keď pripravujeme tento festival, kladieme si otázku, či by Ježiš aj tu nemohol urobiť takýto zázrak... No oveľa väčší zázrak je, keď sa z

človeka stane človek.“ Poukázal na vyvražďovanie v Bosne a Hercegovine.

Zabíjali susedia, ktorí si predtým pomáhali. Zdá sa nám to veľmi vzdialené. Ale aj u nás stačí, aby niekto sfanatizoval dav. „Nehovorme si, že sme národ holubičí.“ Bol totiž deň venovaný Cirkvi v Bosne a Hercegovine v rámci Stredoeurópskych katolíckych dní. Popoludňajší koncert zakončili Križiaci príjemnou muzikou: „Nech padajú kvapky lásky na túto našu zem, aby úrodnou sa stala, aby rástla láska z nej, aby ľudia v sebe našli ten drahocenný svet, aby búrky, mračná, sváry boli navždy preč.“

Ježiš klope

Súčasťou boli každodenné adorácie pred Oltárnou sviatostou, duchovné obnovy, semináre z oblasti kultúrneho manažmentu, autorské práva... Nezabudlo sa ani na deti. Pracovali s kamienkami, papierom, farbami. Tým, že každá dielňa sa nejakým spôsobom prezentuje, je to náš festival. Nie sme len pasívnymi divákmi. Aj my niečo dokážeme. Mnohí z nás sú z malých farností, kde niet hudobníkov alebo záujemcov o zborový spev, vytvorenie kapely. VERÍM, PANE, nám dáva možnosť zapojiť sa do nejakého dielka a znásobiť svoj talent. Tak sa postupne za 13 rokov z prezentácie niekoľkých kapiel stalo širokospektrálne stretnutie mladých.

Počas duchovnej obnovy zaznelo aj takéto svedectvo:

- Peter, 23: „Boh vošiel do môjho života a ja som si ho zamiloval, pretože som zistil, že Boh miluje mňa. Viedol som nečistý život z hľadiska sexuality, ale On sa dotkol mojich hriechov. Niektorých ma zbavil hneď, niektorých až potom. Ale uzdravil všetky. Viem, že pred ním môžem plakať. Predtým som bol ‚tvrďas‘. Boh vás veľmi miluje a má pre vás prichystané úžasné veci.“

- A iný chlapec: „Koho sa dotkol Boh, je navždy poznačený. Niektorí si možno myslí, že je dôležité nebyť fanatikom. Že ísť raz za týždeň do kostola je fanatizmus. Ježiš Kristus sa o teba zaujíma. Ježiš sa hral s deťmi a mal aj toľko rokov, ako máš ty. A keď mal 30 rokov, začal hovoriť, že prišiel kvôli jednej zvláštnej hodine. A učenici tomu nerozumeli. Ježiša hnala na kríž túžba po tebe. On si to nerozmyslel, nepovedal si: ‚Uf, to je príliš bolestné. To musíme urobiť nejakou ináč.‘ Kríž nie je žiadne umenie. Je to krv. Kusy neohobľovaného dreva. Klinie nebolí pozlátené. Kríž je bolesť. Golgota nie je kultúrna udalosť. Je to udalosť, ktorá sa chce dotknúť teba. Ježiš klope: ‚Môžem vojsť do tvojho života?‘ Ale ja nemôžem odpovedať za teba. Je to vec medzi tebou a ním.“

* * * * *

Počas piatich dní sa predstavilo takmer 50 hudobných telies: kapiel (Vždy a všade, Adriel, Sába, Credo, Timothy, Metelica, April Quintet, Heaven`s Shore), spevokolov (Mária, Južančatá, Skalkáči, Fortuna). Objavujú sa hlasy, že VERÍM, PANE, už nie je o Bohu. No každodenná adorácia, sv. omša, sv. spoveď toto tvrdenie vyvracajú. Dbá sa o to, aby sa dodržiaval v meste nočný pokoj, koncerty sa zbytočne nepredlžujú a sú zakončené požehnaním. Na pódiu mladí hudobníci otvorene hovoria o Bohu a vyznávajú vieru v neho piesňami i hovoreným slovom. Svoju vieru každý prežíva inak. Môžeme mladým brániť oslavovať Boha gitarami a bubnami?

Monika Školnová

Ilustračné foto - (a)

Don Gobbi / modlitba

Obeta lásky a bolesti

Dnes si pripomínate prvé výročie zjavenia v Cova da Iria vo Fatime týmto prvým z mnohých večeradiel môjho Hnutia, ktoré tento môj malý syn usporiada ešte po celom Francúzsku - krajine, v ktorej môj Protivník kladie veľa úkladov a veľmi ju ovláda, ale ktorú vaša nebeská Matka veľmi obraňuje a ochraňuje.

Posolstvo, ktoré som vám dala vo Fatime v roku 1917, je práve tu aktuálne a naliehavé.

Hľadte milosrdnými očami vašej nebeskej Matky na trpiacu a rozdelenú Cirkev, ktorej hrozí strata viery a veľký odpad. Vidíte, ako sú bití pastieri, ako sa stávajú vlašnými a nevernými a tak sa stádo stále viac tratí po cestách zla a hriechu a beží v ústrety a nebezpečenstvu večného zatratenia.

Cítite hlbokú bolesť môjho Nepoškrveného Srdca, keď vidíte nesúlady, ktorý vstupuje do samého srdca Cirkvi tým, že niektorí biskupi a kňazi neposlúchajú pápeža a stavajú sa proti nemu, a predsa jeho Ježiš postavil ako základ Cirkvi a ako nezdolateľného strážcu Kristovej Pravdy.

Modlite sa za pápeža! Tento pápež je najväčším darom na čas očisty a veľkého súženia, ktorý vám moje Nepoškrvené Srdce dalo. Dôležitá časť môjho posolstva a tajomstva, ktoré som tu povedala trom deťom, ktorým som sa zjavila, sa týka práve osoby a poslania pápeža Jána Pavla II. Aké veľké je jeho utrpenie! Často je akoby zgniavený pod ťarchou kríža, ktorý sa stal takým ťažkým. Ľudstvo sa ženie po ceste násilia, nenávisť, bratovražedných bojov a vojen, napriek jeho utrpenému volaniu po pokoji, ktorým sa obracia ku všetkým ľuďom.

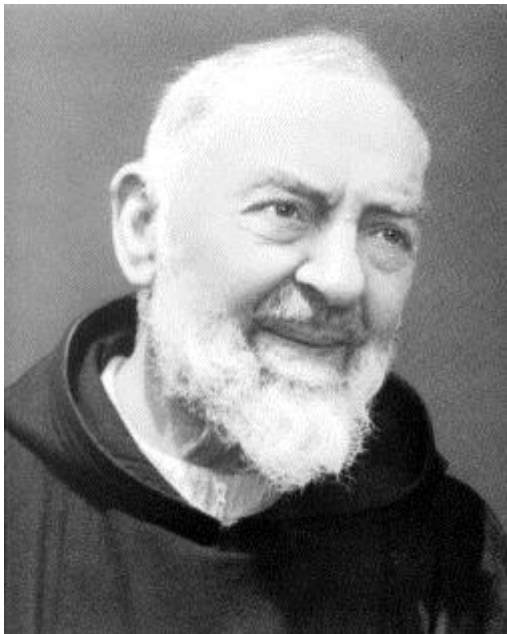
Terajšie ľudstvo sa stále viac zotročuje blahobytom a radovánkami, materializmom a hedonizmom, zatvrdnutosťou srdca voči potrebám malých, chudobných ľudí vytlačených na okraj spoločnosti, utláčaných a vykorisťovaných. Aká veľká je pápežova bolesť, keď vidí, ako sa toto ohrozené ľudstvo nevedomky rúti po ceste svojho sebazničenia.

Modlite sa za pápeža! Ako krváca jeho srdce pred rozdelením, ktoré sa zakoreňuje v Cirkvi, pred stratou viery, ktorá sa stále zväčšuje, pred bludmi, ktoré sa stále vyučujú a rozširujú, napriek tomu, že s odvahou a silou utvrdzuje ľudí vo všetkých svetadieloch vo viere v Krista a v jeho evanjelium. Jeho encykliky sú prvými majákmi svetla, zostupujúceho z nebies do hlbokej tmy, ktorá zahaľuje celý svet.

Modlite sa za pápeža! Pápež prežíva hodinu ukrižovania a svojej obety v Getsemanoch a na Kalvárii. Pán sa na neho pozerá ako na najcennejšiu obeť, ktorá sa už musí obetovať na oltári svojho kňazského obetovania.

Milovaní synovia, zostaňte navždy so mnou pod krížom, pod ktorým môj pápež, mnou formovaný, vedený a tak veľmi milovaný, už práve dokonáva svoju veľkú obeť lásky a bolesti. A práve pre obetovanie tohto môjho prvého milovaného syna sa zasnúbi Božia spravodlivosť s veľkým milosrdenstvom. Po čase skúšky, ktorá bude očistou pre celú zem, nastane vo svete nová éra, ktorú on predpovedal a ohlasoval a tak v tomto ostatnom čase pozýva vás všetkých, aby ste prekročili žiarivý prah nádeje.

(Perpignan, Francúzsko, 13. mája 1995, výročie prvého fatimského zjavenia)

Bolestný ruženec Pátra Pia

I. Úvod:

Obetujeme za celý svet: S celým nebom, v mene celého ľudstva a za celé ľudstvo, s dušami v očistci a za duše v očistci. A koľkokrát sa modlím, nech toľkokrát som schopný (á) spoliehať sa na Božie milosrdenstvo každou modlitbou, hoci na to nemyslím.

Svätý Michal archanjel, bráň nás v boji proti zlosti a úkladom diablovým, buď nám ochranou, pokorne prosíme, nech ho zavráti Boh! A ty, knieža nebeského vojska, Božou mocou zažeň do pekla satanáša a iných zlých duchov, ktorí sa na skazu duší po svete potulujú. Amen.

Príď, Ó Duchu Presvätý, vylej na nás bohaté lúče svojho svetla! Príď, nebeský Otče, darca premnohých darov, osviet naše srdcia!

Alebo: Milovaný Ježišu, Ty si plný Ducha Svätého, Ty jediný si

Synom Božím. Vylej na nás Ducha Svätého so svojimi siedmimi darmi a dvanástimi plodmi, aby nás opustil zlý duch.

II. Na začiatok:

Verím (Credo), Sláva Otcu, Otčenáš,

3x Zdravas, Mária... (s úvodnými tajomstvami), Sláva Otcu.

III. Na každom (zdravasovom) zrnku desiatku:

1. 1x Otčenáš

2. 1x Zdravas, Mária (s tajomstvom). Potom ďalej: Svätá Mária, Matka Božia a Matka naša..., pros za nás hriešnych...

3. 1x Sláva Otcu

4. 1x Ó, Mária, bez poškrvny dedičného hriechu počatá, oroduj za nás, ktorí sa k Tebe utiekame.

IV. Po každom desiatku:

1. Milovaná, chválená, požehnaná, vzývaná a velebená buď Najsvätejšia a Najčistejšia Trojica a Eucharistické Srdce Pána Ježiša, skrze Nepoškrvnené Srdce Panny Márie, s jej bolesťami a slzami.

2. Milovaný, dobrý Otec Pio, pros za nás a modli sa s nami! Žehnaj nás a celý svet!

3. Ó, môj Ježišu, odpusť nám naše hriechy, zachráň nás od pekelného ohňa, prived' do neba všetky duše, najmä však tie, ktoré najviac potrebujú Tvoje milosrdenstvo.

V. Na koniec: I., II., III., IV.

Večný Otče, obetujeme seba i celý svet Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu a Nepoškrvnenému Srdcu Panny Márie na Večnosť a túto modlitbu, túto obeť za všetkých ľudí! **(r)**

Pravidelný augustový Festival mládeže

Medžugorie - duchovná pravda

V utorok 28. júla 2003 pri Športovej hale v Bratislave nenápadne zastalo 7 autobusov, ktoré vyzdvihli posledných účastníkov pravidelného augustového Festivalu mládeže v Medžugorí. Práve pred halou, v ktorej už majú svoj stánok viaceré sekty (jehovisti, moonovci, chinmoyovci) odštartovala svoju cestu výprava za Kráľovnou pokoja, ktorá nakoniec „pošliape hlavu Hada“. Položili sme niekoľko otázok vedúcemu výpravy **Vladovi Chromekovi** z Tulčíka, známemu organizátorovi púťi do Medžugoria, ako aj niekoľkým účastníčkam festivalu:

- M ROSA: Máš peknú výpravu, Vlado, sedem autobusov, ako si to dal dohromady?

Vlado Chromek: Ja som iba taký Boží nástroj, to všetko robí Panna Mária. Ten počet autobusov som nijako nepripravoval, nevedel som, či bude jeden alebo koľko je ich teraz, sedem, ale to je milosť. Ja to pozháňam, je s tým trochu starosť, pomáha mi v tom manželka, dobrí sprievodcovia a priatelia, ktorí majú s Medžugorím skúsenosti.

- M ROSA: Na koľké stretnutie mladých v Medžugorí už ideš?

Vlado Chromek: Ja to nejako nepočítam. Pýtajú sa ma na to, kedy som sa napríklad obrátil a podobne, ale my obrátenie potrebujeme stále. A ja mám dojem, že som sa ešte stále neobrátil, stále bojujem so svojimi slabosťami, závislosťami a vášňami, vlastne každý deň sa potrebujem nanovo obracať.

- M ROSA: Vždy zvykne byť ústredná téma toho stretnutia - aká téma je tento rok?

Vlado Chromek: Niektoré veci sa nezverejňujú, dokonca ani mená jednotlivých kazateľov. Je tam veľký boj Dobra a Zla, ale Nebo bude otvorené a milosti sa budú sypať - len záleží na každom z nás, ako sa otvorí. To vravím aj mladým, ktorí tam cestujú.

- M ROSA: Vidíme tu veľa mladých ľudí - ved' nakoniec ide o Festival mládeže. Čo táhá týchto mladých na toto stretnutie? Je to predsa len dosť ďaleko...

Vlado Chromek: Ťahá ich tam dobrý program, piesne, je tam mládež z celého sveta, je to tlmočené do svetových jazykov, striedajú sa tam modlitby, svedectvá, adorácie, hudba. Máme tam Oľgu Merkovičovú a Teréziu Gažiovú, mladí sú oslovení a zažívajú zvláštne duchovné obohatenie.

- M ROSA: Máš z týchto stretnutí nejaký zážitok, na ktorý si zvlášť spomínaš?

Vlado Chromek: Tie najkrajšie zážitky som mal prvý raz - v apríli 1991, - to bola do Medžugoria moja prvá púť. Vtedy sa veľa zmenilo v mojej rodine - uvedomil som si, čo znamená byť kresťanom, čo znamená spoločná modlitba. Najprv som začal sám, potom s manželkou a deťmi, a tak sa všetko v mojej rodine začalo meniť. Modlitba je veľká sila, veľká moc, máme Rok ruženca, takže by sme mali využiť tieto mesiace naplno. Treba zabrať a dať Bohu svoje Áno a kráčať s Máriou za Ježišom...

- M ROSA: Dúfam, že si tam dolu spomeniete aj na Slovensko...

Vlado Chromek: Áno, aj na našich politikov, aby život mal „zelenú“, aby sme neboli zástancami smrti, ale života.

* * * * *

- Monika, 17 rokov: Mne sa v Medžugorí veľmi páčilo, idem tam druhýkrát. Je tam veľmi dobrá atmosféra, veľmi dobrí ľudia, ale aj tam cítiť zápas dobrých a zlých duchov, to je úplne očividné. Videla som aj posadnutých, vyhánali z nich diablov, boli sme potom z toho trochu „mimo“ - ale veľmi tam cítiť najmä prítomnosť Panny Márie - ten pocit sa ani nedá slovami opísať... Je tam cítiť napätie, ale potom človek prežije uvoľnenie srdca...

- Zuzana, 17 rokov: My sme všetky tri na festivale boli už minulý rok. Zo začiatku som ani nevedela, či tam vlastne mám ísť. Potom som tam šla, spoznala som nových ľudí, kamarátov, až sa mi nechcelo odtiaľ odísť. Tak sa teším, že tam bude rovnako dobrá atmosféra... Predtým som extra veľký vzťah k Bohu nemala, ale v Medžugorí ma to k nemu pritiahlo. Ja som predtým počúvala o tom, že ľudia sa tam obrátili. Tak som sa nad tým len tak usmievala, ale byť tam osobne - to bol zážitok. V Medžugorí akoby sa ukázala duchovná pravda.

- Barbora, 17 rokov: Aj ja som už v Medžugorí bola. Zo začiatku som zápasila sama so sebou, neviem to opísať, nebola som informovaná o tých udalostiach, len som vedela, že tam je nejaká Vicka a Mirjana. Prežívala som sama v sebe nejakú zlosť, až potom do mňa vstúpil pokoj. Viem sa stotožniť s ľuďmi, ktorí hovoria, že tam našli vnútornú istotu. Je to skutočné, nie prečítané či počuté, ale prežité. Najmä ten exorcizmus... Bol to pre mňa veľmi silný zážitok - začala som potom čítať Sväté písmo...

Pripravil: **Anton Selecký**

Zúri duchovný boj

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

- Medžugorský františkáni patria do hercegovinskej provincie „Nanebovzatie Panny Márie“. Nádherná nástenná maľba Nanebovzatia krásli nový františkánsky kostol v Mostare. Štvrté slávné

tajomstvo má pre nás, deti medžugorskej Gospy, zvláštny význam. Mária prichádza z neba so svojím telom!... Preto sme s týmto sviatkom tak výnimočne spätí.

K včerajšiemu dňu napísala sr. Emanuela: „Slávme sviatok sv. Maximiliána Kolbeho (14. 8.) tým, že mu poďakujeme za jeho nádherné svedectvo lásky k blížnemu. A tiež ho prosíme, aby nám pomohol slúžiť našej milej Pannej tak, ako po tom sám túžil... Keď sa sv. Maximilián „dobrovoľne prihlásil, že pôjde do cely hladu namiesto iného väzňa, vniesol Boha do tej situácie.“ Vždy, keď prinášame z lásky aj tú najmenšiu obeť, prinášame Boha do tej konkrétnej situácie, do toho vzťahu. Prinesme dnes našej milej Pannej tento darček: malú obeť z lásky! - A sr. Emanuela pokračuje: „Všetci sme povolaní konať ako sv. Maximilián. Často vidíme vystrašených, osamotených ľudí, ktorí sú často pod rozsudkom smrti nepriateľa, ktorí nevedia, kam sa majú obrátiť. Môžeme im priblížiť Oázu pokoja, akou je Medžugorie tým, že im prinesieme našu vieru a našu dôveru v Ježiša. Môžeme ich povzbudiť a svojimi modlitbami a svojou láskou ich naplniť nádejou. To je úloha, ktorú sme všetci dostali. Chráňme túto oázu pokoja, aby zostala navždy neskazená! Našou vierou a láskou môžeme chrániť Medžugorie a rozšíriť do nášho sveta. To je boj, v ktorom sa nachádzame.“

Zurí duchovný boj. A my sme nástrojom jednej alebo druhej strany, neutrálna pozícia neexistuje!

- 25. júna, v deň 22. výročia zjavenia, si Gospa odvieďa jedného pozoruhodného františkána z Medžugoria, aby dostal večnú odmenu: P. Ljudevita Rupčića (83). V spolupráci s P. Laurentinom napísal to, čo je pravdepodobne najmilšou knihou Svätého otca o Medžugorí: „La Vierge apparaît-elle à Medjugorje?“. Pápež z nej čítal 25. 3. 1984 niekoľko úryvkov Mons. Hnilicovi a odvtedy ju odporúčal rôznym ľuďom. P. Rupčić bol veľkým apoštolom Panny Márie. Jeho posledná kniha vyšla v r. 2002: „Ešte raz pravda o Medžugorí“. Možno si ju kúpiť vo farskom kníhkupectve.

- Keď bol P. Rupčić v roku 1991 s Vickou a so sr. Emanuelou vo Francúzsku, vyrozprával im tento príbeh:

„Prekladal som jeden úryvok Nového zákona a váhal som medzi dvoma spôsobmi, ako preložiť jedno grécke slovo. Vtedy, v 80. rokoch, bolo ľahké poprosiť vizionárov, aby položili Panne Márii konkrétne otázky. Zašiel som za Vickou, aby sa Panny Márie opýtala, ktoré z dvoch slov uprednostňuje. Jasnú odpoveď som dostal v nasledujúci deň. Panna Mária vybrala to druhé slovo. Ale pretože to bolo slovo, čo sa mi páčilo menej, nebol som úplne spokojný a šiel som poprosiť Mariju, aby sv. Panne tiež položila túto otázku. Na druhý deň som dostal odpoveď, ale Marija bola v rozpakoch. Gospa jej totiž povedala: „Prečo mi kladieš otázku, na ktorú som už odpovedala?“

Denis Nolan

Medžugorie

[Pokračujeme v modlitbách!](#)

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

Kathleen Martinová interpretuje posolstvá z osemdesiatych rokov:

- „Mnoho ľudí si najskôr myslelo, že Panna Mária adresuje svoje posolstvá iba farnosti, ona však farnosti umožňovala - byť toho svedkom. Posolstvá sú pre celý svet a pre všetkých tých, ktorí sa ‚hlásia‘ za členov medžugorskej farnosti. Skutočne si myslím, že aj všetci tí, ktorí putovali do Medžugoria, sa cítia byť súčasťou farnosti, veď všetci sa tam cítíme ako doma!

Všetci sme hladní po pravej potrave. No skutočná potrava prichádza z nášho spojenia s Ježišom. Vo svojich posolstvách nám Panna Mária ukázala, ako môžeme mať stále dobrú potravu. Náš moderný svet nás začlenil do takého systému, že veľakrát ideme na sv. omšu iba v nedeľu. Niektorí na ňu však nejdú ani každú nedeľu, takže nedostávajú pravidelne dobrú ‚duchovnú potravu‘. Nuž, Panna Mária začala pracovať v jednej farnosti a formovala v nej farníkov tak, aby vedeli, ako si zaobstarať ‚potravu‘, ktorú

Ježiš želá celej svojej Cirkvi. V Skutkoch apoštolov vidíme radosť prvých kresťanov, ako sa zhromažďovali a ako budili obdiv svojho okolia láskou, ktorá ich spájala. Musíme uznať, že keď sa zjavenia začínali, nebol by sa mohol urobiť podrobný opis farnosti. Skutočne, otázka znela: Ako mať túto ‚potravu‘, ako znova nájsť zdravie viery? A Panna Mária im ukázala, ako sa vrátiť k pevnej viere. Ak analyzujeme to, čo urobila s mladými ľuďmi a s farnosťou a čo následne ponúkla svetu, vidíme, že sa snažila dať všetkým ‚dobrú potravu‘. Chcela, aby sme v tomto svete mali zdravý a bohatý duchovný život.“

- **Dostali sme veľa milostí na príhovor sv. Serafima Sarovského**, toho svätca, ktorý chcel sprevádzať „deti Medžugoria“ počas roku 2003.

Sv. Serafim mal veľmi hlboký vzťah k Duchu Svätému. Pomáha nám urýchliť nové Turíce lásky! Niet pochýb, že nám chce v týchto nepokojných časoch pomôcť svojím príhovorom a živiť naše duše svojimi múdrymi slovami:

„Nič nie je nad Kristov kríž... Naliehavo ťa prosím, radosť moja, osvoj si ducha pokoja. Človek, ktorý má tohto ducha, nie je ničím znepokojený. Je ako hluchý a nemý, ako mŕtvy, keď na neho doľahne smútok, ohováranie a prenasledovanie, ktoré každý kresťan, ktorý chce nasledovať Krista, musí nevyhnutne skúsiť a prežiť. Všetky rozkoše tohto sveta nie sú ani tieňom šťastia, pripravovaného v nebi tým, ktorí milujú Boha. Osvoj si vnútorný pokoj a tisíce ľudí okolo teba nájdu spásu (iný preklad: nájdu mier).“

„Keď má človek v srdci mier, umožňuje mu to vidieť zvnútra milosť Ducha Svätého. Ten, kto zostáva v mieri, zbiera akoby lopatou duchovné dary a rozlieva na druhých svetlo poznania. Všetky naše myšlienky, všetky naše želania, všetko naše úsilie a naše činy majú smerovať k tomu, aby sme neustále s Cirkvou opakovali: ‚Pane, Bože náš, daj nám mier!‘“

Keď človek žije v mieri, Boh mu zjavuje svoje tajomstvá.

„Boh je oheň, ten oheň, o ktorom Ježiš rozprával, keď hovoril: ‚Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chcem? Len aby už vzplanul!‘ (Lk 12, 49).“

Keď v našich srdciach pociťujeme akýsi chlad, ktorý pochádza od diabla (pretože diabol je studený), volajme Pána. On príde a zohreje nás dokonalou láskou nielen k nemu, ale i k našim blíznym; a pri kontakte s týmto ohňom satanov chlad zmizne!“

Tesne pred prvou cestou Svätého otca do Chorvátska nás Panna Mária vyzvala: „Modlite sa, dietky, za zdravie môjho najdrahšieho syna, ktorý trpí, ale ktorého som si vyvolila pre tieto časy“

(25. 8. 1994).

Dnes sú médiá prekvapené jeho zlepšujúcim sa zdravotným stavom. Je to azda z toho dôvodu, že Panna Mária minulý mesiac zakončila svoje poslanstvo na Podbrde týmito slovami: „Ďakujem vám, veď ste prijali moju výzvu!“?

(Ďalej v súvislosti s terajšou návštevou Svätého otca v Chorvátsku a s plánovanou návštevou v Bosne, nás autor povzbudzuje a prosí:

„Aj keď sa jeho zdravie zlepšilo, v modlitbách pokračujme. Pápež a fatimské tajomstvo ich stále potrebujú!“

V Banji Luke (Bosna) má pápeža privítať **Mons. Franjo Komarica**, ktorý bol niekoľko rokov na čele komisie pre Medžugorie.)

Modlitba k Duchu Svätému počas svätodušnej novény (i mimo nej): „Duchu Svätý, láska Otca i Syna, vnukaj mi stále, čo si mám myslieť, čo mám povedať, ako to mám povedať, o čom mám mlčať, čo mám

písať, ako mám konať a čo mám robiť, aby som zaistoval Tvoju slávu, pracoval na spáse ľudí a na svojom vlastnom posvätení. Amen.“ (kardinál Verdier)

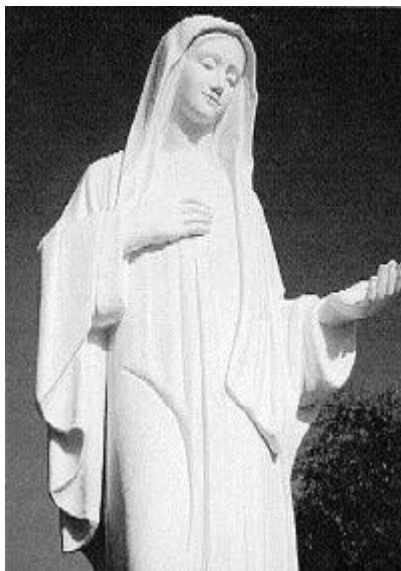
Na známom „schodisku“ v Medžugorí Vicka zaviedla nový harmonogram prijímania pútnikov. Stretáva sa s nimi vždy v pondelok, v stredu a v piatok ráno.

Duchu Svätý, pomôž nám modliť sa srdcom!

Denis Nolan

Medžugorie

Anglic. originál a preklady na internete: www.childrenofmedjugorje.com

Ako sa zločinec stal kňazom

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

Pri príležitosti 22. výročia zjavenia bolo Medžugorie zaplavené pútnikmi a kňazmi zo všetkých kútov sveta (približne 80 000, pričom koncebrovalo 137 kňazov). Tisíce Chorvátov prišli pešo, niektorí zd'aleka. Podľa údajov miestneho farského úradu, sv. omšu slúžili v 16 jazykoch a desiatky kňazov spovedali v spovedniciach i okolo kostola. Prítomní boli všetci vizionári, na sv. omšu ich sprevádzali ich rodiny a pred veriacimi recitovali Magnifikat. Bohoslužby prenášalo 17 rozhlasových staníc.

- Panna Mária v deň výročia (25. 6. 2003) povedala: „Pozývam vás, aby ste ešte viac žili podľa mojich posolstiev, s novým nadšením a s radosťou. Modlitba nech sa stane pre vás každodennosťou.“ Toto jej posolstvo mi pripomína meditáciu **sestry Briege Mc Kenovej**, keď pred 14 dňami na Križevci viedla našu krížovú cestu. Keď rozjímala pri 9. zastavení, sr. Briege si spomenula na jednu matku, pre ktorú sa modlitba stala každodennou záležitosťou. **Vždy, keď jej Syn padal pod svojím krížom, ona sa zdvíhala zaňho a niesla ho vo svojej modlitbe.** A nikdy sa nezastavovala.

Benny bol zničený. Mal 14 rokov, keď jeho otec zomrel na srdcový záchvat. Až do toho dňa mal šťastný život, ale v ten deň stratil svoj najcennejší dar. Začal odchádzať z domu, aby hral futbal, ale čoskoro prepadol drogám. V pätnástich rokoch bol alkoholikom a pyromanom. Zapálil 5 hotelov a stal sa jedným z notorických zločincov v Dánsku. Uvznili ho, keď mal 20 rokov. Bennyho napokon odsúdili do samoväzby a dali ho do kletky ako zvieru.

Jeho matka sa nikdy nevzdávala. Každý deň sa za neho modlila! (Ostatní členovia rodiny sa zaňho tak hanbili, že si priali jeho smrť!) Každý deň úpenlivo prosila Pána za jeho obrátenie. Jedného dňa sa zverila jednému kňazovi: „Mám syna vo väzení, v samotke. Je v poľutovaniahodnom stave. Prosím vás, choďte ho navštíviť!“

Neskôr Benny povedal sr. Briege: „Stratil som dôveru v Cirkev a nechcel som vidieť kňaza. Podrezal som si zápästie, pokúsil som sa o samovraždu. Nikto si nevie predstaviť čiernu noc, do ktorej som sa neustále prepadal. Čím ďalej tým viac som strácal kontakt s realitou a všetci okolo mňa boli ľahostajní. Miloval som svoju matku, a tak som súhlasil, že sa stretnem s kňazom. Nechcel som ju zarmútiť. Ale

nemal som preňho čas. Kňaz vstúpil. Vyžarovala z neho radosť. Bol veľmi milý a nepýtal sa ma, čo som urobil. Keď odchádzal, otočil sa a povedal mi: ‚Benny, prídem ťa zase navštíviť.‘ Ale ja som si v duchu povedal: ‚Kašlem na to, vidieť ťa!‘

V nasledujúcom týždni sa vrátil do cely a povedal mi: ‚Benny, chcel by som sa s tebou modliť.‘

‚Modliť sa so mnou?‘

‚Nemusíš nič hovoriť. Ja budem jednoducho s Ježišom hovoriť za teba.‘

Prestrčil ruky cez mreže. Vedľa mňa sedel jeden strážca, pretože som nikdy nesmel byť sám. Bol som veľmi nebezpečný! Navyše, mali strach, že sa pokúsim o samovraždu. Kňaz mi položil ruky na hlavu a mnou prebehla akási sila. Mal som strach si ľahnúť, pretože som si myslel, že by ma mohol ten pocit opustiť. Zostal som teda sedieť, až som odrazu zaspal. Keď som sa prebudil, vedel som, že sa mám vyspovedať. Spomínam si na túto myšlienku: ‚Musím vidieť kňaza!‘ Predstavte si, mal som 26 rokov a nespovedal som sa od svojich 14 rokov, od smrti svojho otca!“

Väzenským autoritám sa nedalo veriť, odmietli dať kňazovi povolenie na novú návštevu. Benny teda zatelefonoval svojej matke a prosil ju, aby povedala pánovi farárovi, aby nespovedal, že je kňazom, aby prišiel v civile. „Chcem sa vyspovedať!“ - povedal. Kňaz prišiel a Benny neskôr rozprával, ako ho spoved očistila. Potom, čo žil spútaný toľko rokov, pocítil to najobdivuhodnejšie Ježišovo milosrdenstvo. Neskôr si Benny ešte niekoľko rokov odpykával rôzne tresty. Posielali ho z väzenia do väzenia. Len čo si odpykal jeden trest, prišiel druhý. Svoj čas trávil štúdiom Biblie a učil sa poznať Pána. Keď vychádzal na niekoľko hodín, aby zmenil väzenie, využíval čas na to, aby vyhľadal kláštor, kde bola adorácia. Zostával sedieť pred Najsvätejším a potom sa vracal do väzenia.

Keď napokon opúšťal väzenie, poslali ho do rehabilitačného strediska, kde pomáhal rehoľníckam pri manuálnej práci. Keď mal trochu času, šiel do ich kaplnky a sadol si pred Najsvätejšieho, jednoducho, aby sedel blízko Ježiša. Jedného dňa mu Ježiš v hostii povedal: „Benny, chcem, aby si bol kňazom!“ „Kňazom? Ktorý biskup by ma chcel?“ Bol najznámejším dánskym zločincem. Ježiš mu odpovedal: „Ja, ja ťa prijmem. Musíš to skúsiť!“ Šiel teda navštíviť biskupa (sr. Briega a P. Kavin ho nedávno v Dánsku stretli), a ten sa ho ani jednou otázkou neopýtal na jeho minulosť, ale povedal mu: „Benny, ty si neštudoval. Začni tým, že si urobíš strednú a vysokú školu a vráť sa ku mne.“ Keď Benny dokončil štúdiá, biskup ho poslal do jedného seminára v Anglicku. Tam ho **sr. Briega** a **P. Kevin** stretli prvýkrát. Bol bohoslovcom. Potom ho vysvätili za kňaza.

Sr. Briega dodáva: „V Dánsku sme sa stretli aj s jeho matkou. Potom, čo bol Benny hanbou rodiny, teraz jej robí česť. Poslala som mu malú monštranciu do jeho kaplnky, kde vykonáva farské adorácie. Išli sme tam. Je to jediná farnosť, kde je každý večer „medžugorský program“ a kde sa uplatňujú všetky Máriine prosby. Aj protestanti sa tam prichádzajú modliť!“

Denis Nolan

Medžugorie 1. júla 2003

Svedectvo

Čerpaj lásku!

Každý rok sa zúčastňujem duchovných cvičení, pretože tam mám aj dcérku. Je to už 7 rokov, čo mala sľuby. Na tieto duchovné cvičenia sa teším, pretože je to už aj moja rodina, cítim sa jednou z nich, všetci bratia a sestry, ba i kňazi sú ako moje deti. Ak môžem, zúčastňujem sa všetkých ich podujatí, či sú to vysviacky, sľuby, alebo púte v Amsterdame, ba dokonca som bola aj v Ríme, kde dcérka pôsobí, čo je pre mňa veľká česť. Bola som aj na oslave 80. narodenín otca biskupa Hnilicu. Skoro všetci sa poznáme a máme si vždy čo povedať. Ale to som už odbočila od témy. Každé ráno od 6.00 do 8.00 h býva v kaplnke vyložená Oltárna sviatosť, kde sa všetci chodíme súkromne modliť.

Bolo to v piatok ráno

Ešte predtým, než som sa prebudila, počula som vo sne hlas, ktorý mi hovoril: „**Čerpaj lásku z môjho Srdca!**“ Keď som sa prebudila, dlho som nad tým rozmýšľala, pretože toto sa mi ešte nikdy nestalo. Tieto cvičenia boli zamerané na tému o láske k blížnemu. Cítila som, že Ježiš chce, aby som sa od neho učila láske a modlila sa pred obrazom Božieho Srdca, ktorý mi práve došiel od Bratstva Božieho Srdca Ježišovho v Litave, ktorého som sa stala členkou.

Potom som šla do kaplnky a modlila sa ruženec Božieho milosrdenstva, pretože hlavný oltár krásil tento obraz a tento ruženec sa veľmi rada modlím. Prosila som za obrátenie synov a tak ako vždy, aj dnes som Ježišovi obetovala celý deň, všetky bolesti i radosti za ich obrátenie i za obrátenie súrodencov (sestra je alkoholička). Po raňajkách som ešte išla do izby. Tu ma poprosila jedna staršia pani, ktorá vedľa bývala s vnučkou, či by som jej nepodala ozdôbku, ktorá visela nad dverami. Ja som si prisunula stoličku, tú vec som jej podala, no keď som schádzala dole, stolička sa podo mnou rozsypala a ja som spadla na chrbát.

Bol to hrozný pád

Nevládala som vstať, rukou som hýbala len ťažko. Po určitom čase som vstala, našťastie som sa aj postavila, aj rukou som hýbala, len ma všetko hrozne bolelo. Ruku mi dali do dlahy, ale nebola zlomená, len narazená a chrbát hrozne udretý. Už prešli 3 týždne, ale ešte stále to cítim. Tu som si uvedomila, že čo som v kaplnke sľúbila Ježišovi za záchranu svojej rodiny. Jeden brat mi povedal: „**Vidíte, teta, prišla vám účtenka z neba!**“ A vždy, keď som nemohla rukou niečo robiť a chcelo sa mi aj zlostiť, v srdci som začula slová: „**Čerpaj lásku z môjho Srdca!**“

No lásky je medzi nami veľmi málo. Hneď v ten deň som sa o tom presvedčila v meste, ktoré nechcem menovať, na röntgene. Ako hrozne ťažko som vychádzala na stôl, pretože ma bolela ruka aj chrbát. Musela som si ľahnúť aj dolu bruchom i nabok, nemohla som sa otočiť, doslova som pritom plakala, a tá pani, ktorá tam bola, sa ma ani nedotkla. Pripomínam ešte raz - ani sa ma nedotkla. Vôbec mi nepomohla, ani ruku mi nepodala. Keby som z toho stola spadla, dolámem sa ešte viac. A to chcu zvýšenie platov? Za čo, prosím? Česť výnimkám. Áno, sú aj dobré sestry. Ale ja som sa stretla s týmto prípadom. Keď som odtiaľ vyšla von, bola som úplne hotová. Spýtala som sa dcérky, kde je tá láska, veď sme predsa ľudia. Ona mi povedala: „**Maminka, odpusti jej a pomodlíme sa za ňu. Asi je tak vychovaná. Ktovie, aký má život, akých mala rodičov.**“

Verte mi, mala som od rána stres z toho pádu, ale tam som zažila ešte väčší. Ako veľa sa ešte musíme modliť jeden za druhého, ako si treba pomáhať aj v maličkostiach, robiť radosť iným ľuďom. Nenadávať, ale ak treba, prijať aj bolesť a utrpenie. Keď som sa vrátila späť medzi bratov a sestry, matka predstavená ma stretla na chodbe. Objala ma a povedala mi: „**Mama, ďakujem vám, že trpíte aj za nás!**“ Tam som si uvedomila, že každá bolesť je možno aj vykúpením pre niekoho, len to treba s láskou Bohu obetovať a On to zariadi tak, ako chce a dá to tomu, kto to najviac potrebuje. Niekedy to Boh použije aj pred smrťou toho človeka, ktorého chce zachrániť od zatratenia.

Obraz Božieho Srdca Ježišovho

mi už visí na stene a ja mu každý deň hovorím: „**Ježišu, ďakujem Ti za všetko, aj za utrpenie, a dovoľ, aby som Ťa každý deň viac a viac milovala.**“ Toto je moje svedectvo o tom, ako som prežila utrpenie s Ježišom na duchovných cvičeniach. Všetko na slávu Božiu.

Želám Vám, pán Selecký, i celému kolektívu veľa úspechov v práci, veľa Božích milostí a veľa čitateľov. Pretože je to časopis, ktorý na Slovensku treba. Ja ho odoberám od začiatku a teším sa na každé číslo. Všetkých Vás srdečne objímam a odpusťte mi to písmo, lebo ešte ma tá ruka bolí.

Vaša stála čitateľka **O. S.**

Ilustračné foto: (a)

Ostro sledovaná stopa

Absurdná skutočnosť

Predstavme si, že by koncern Volkswagen na svoje zasadnutie akcionárov pozval ako hlavného rečníka predsedu predstavenstva BMW, aby mohol vychvaľovať prednosti áut svojej značky! Absurdná myšlienka. Na Ekumenických cirkevných dňoch (29. - 30. mája 2003) v Berlíne sa stala skutočnosťou.

Obrovské podujatie ponúklo dalajlámovi príležitosť hlásať svoje myšlienky. K jeho lesnému javisku putovalo asi 15 000 účastníkov podujatia. Z pódia sa usmieval na svojich „fanúšikov“ a oni ho oslavovali ováciami.

Médiá sa zhodli v tom, že dalajláma je superstar cirkevných dní. Ale tomu, že „Jeho Svätosť“ ponúka takéto fórum, sa netreba diviť. Signály tohto činu sú fatálne: budhista - oslavovaná „hviezda“ na stretnutí kresťanov! Ľudia mimo Cirkvi by to mohli považovať za krízu Cirkvi. Môžu sa pýtať: majú cirkvi tak málo dôvery vo vlastné posolstvo, že sa musia utiekať k posolstvu a predstaviteľom cudzích náboženstiev? Stálo za zamyslenie, že heslo práve toho dňa, 30. mája, znelo: „**Ak sa chcete celým srdcom obrátiť k Bohu, odvrhnite cudzích bohov**“.

Takisto mnohé ďalšie podujatia s budhistami, moslimami, ezoterikmi, učiteľmi jogy a zenu budili dojem, že cirkevný deň bol mnohonáboženským festivalom.

Kardinál **Ratzinger**, prefekt Kongregácie pre náuku viery, ostro odsúdil „slávenie Eucharistie“ katolíkov a protestantov v berlínskej farnosti na sviatok Nanebovstúpenia Pána 29. mája.

Na tejto zjavnej provokácii sa podľa nemeckej tlače zúčastnilo asi 2000 ľudí. Medzitým uverejnili aj meno katolíckeho kňaza, ktorý sa zúčastnil slávenia vo východoberlínskom evanjelickom Kostole utrpenia Pána v Getsemani. Je ním profesor teológie **Gotthold Hasenhütl**. Kath-net (TK KBS)

KOSMOPOLIS - nová anglicko-nemecko-francúzska lóža

Slobodomurári na Slovensku

Ako vyplýva z pozvánky, pod patronátom Veľkej lóže Českej republiky (pozvánku podpísali jej veľký sekretár Ivan Boháček a veľký sekretár pre zahraničie Miroslav Herman) sa uskutočnilo v sobotu 17. mája v Kremnici posvätenie medzinárodnej anglicko-nemecko-francúzskej lóže Kosmopolis. Miesto založenia lóže: Dom Korhorského grófa na Kollárovej ulici č. 542, ktorý je majetkom Petra M. - koncertného umelca.

Ten je viac známy ako husľový virtuóz než ako slobodomurár. **Trvanie ceremónie - tri hodiny, začiatok popoludní o štrnástej hodine, prístup - len pozvaní zasvätení „bratia“**. Očakávaných bolo asi päťdesiat slobodomurárov rozličného stupňa, takmer výlučne z okolitých štátov, ale aj zo vzdialenejšej cudziny, medzi nimi napr. **Talian Azelio Fulmini**, stály delegát Európskeho parlamentu v Bratislave (známy najmä v bratislavskej ženskej spoločnosti), alebo Belgičan **Jacques Huyghebaert**, ktorý má na starosti vojenské lóže Severoatlantickej aliancie.

Zalozenie tejto lóže spadá do preskupovania politických záujmov v stredoeurópskom priestore a súvisí s oživeným prenikaním ideológie slobodných murárov do mocenských, a to ako mienkotvorných, tak aj hospodárskych záujmových sfér kandidátskych krajín. Podnet na jej vznik vyšiel z kruhov NATO.

Je príznačné, že v tejto lóži občania Slovenskej republiky prakticky nie sú zastúpení. **Jej „majstrom“ nebude huslista M., ale poradca ministra financií** pre otázky privatizácie, ktorý pochádza z Holandska...

Slobodomurári majú na Slovensku istú tradíciu, spätú najprv s Rakúsko-uhorskom, potom s Československom, ktorú prerušila 2. svetová vojna a po nej komunistický režim. Táto tradícia bola spravidla maďarizujúca, resp. čechoslovakizujúca a antiklerikálna, nerešpektujúca ani kultúrne ani náboženské a ešte menej národné záujmy Slovákov.

Po minulotýždňovej tlačovej konferencii Petra Bu, ktorý predstavuje francúzske záujmy v rámci Veľkého Francúzskeho Orientu, vznik lóže Kosmopolis je ďalším signálom, že svetové slobodomurárstvo má svoje záujmy aj u nás aj o nás. **Postupom času, ako je to v slobodomurárskom prostredí rituálnou zvyklosťou, po vzniku ďalších lóží - predbežne sa hovorí o maďarskej lóži v Komárne a o lóžach v Nitre, Banskej Bystrici a Košiciach - vznikne Veľká lóža Slovenskej republiky a Slovensko sa stane samostatným slobodomurárskym územím.**

Vznik Veľkej lóže Slovenskej republiky však predpokladá konsolidované pomery, ktoré v slovenskom slobodomurárstve nie sú. O nezriadených pomeroch svedčí napr. rozklad Lóže Jána K., ktorá po smrti jej zakladateľa Aristida J. sa dostala do rúk bývalých aparátikov. Jej majstrom sa stal Peter K. (figurujúci v Cibulkovom zozname).

Existencia a aktivity tajných spoločností v Slovenskej republike nie sú legislatívne zabezpečené, čiže slobodomurári si môžu aj de iure aj de facto robiť, čo len chcú. **V právnom štáte by takéto spoločnosti mali byť registrované,** aby o nich vedela nielen tajná služba či generálny prokurátor, ale aj ministerstvá vnútra, spravodlivosti a, samozrejme, ministerstvo financií, pretože jemu prináleží vyberať dane. Slobodomurári, ako sa ukazuje, nie sú už povestnými staviteľmi katedrál a mostov, ktorí si žiarlivo strážili svoje murárske umenie, ale sú neraz bezuzdnými obchodníkmi, ktorým účel svätí prostriedky.

Bratislava/Kremnica

(r)

Ilustračné foto: (a)

Sv. Anton: Nech hovoria skutky

Úryvok z kázne sv. Antona:

„Koho naplnil Duch Svätý, hovorí rozličnými jazykmi. Rozličné jazyky, to sú rôzne svedectvá o Kristovi, ako pokora, chudoba, trpezlivosť a poslušnosť. Hovoríme nimi vtedy, keď ich ukazujeme na sebe. Reč je živá vtedy, keď hovoria skutky. Nech prestanú, prosím, slová a nech hovoria skutky. Máme veľa slov, ale skutky nijaké. Preto nás Pán preklína, lebo preklial aj figovník, na ktorom nenašiel ovocie, ale iba lístie.“

Utorok zasvätený sv. Antonovi

V prvý utorok po smrti sv. Antona boli jeho telesné pozostatky slávnostne prenesené z Arcelly do Kostola Panny Márie v Padove. Už v tento deň začal byť jeho hrob miestom veľkých a mnohých zázrakov. Boli uzdravení chorí, ktorí sa dali priniesť k jeho hrobu a tam ho prosili o pomoc. Odvtedy sa rozšírila utorková pobožnosť k úcte sv. Antona po celom svete. Sv. Anton túto pobožnosť už tisícnásobne odmenil:

Pomodlíme sa:

3-krát Otče náš..., 3-krát Zdravas, Mária..., 3-krát Sláva Otcu...

Kňaz: Oroduj za nás, svätý Anton.

Veriaci: Aby sme sa stali hodní prisľúbení Kristových.

Modlime sa:

Svätý Anton Paduánsky, stal si sa veľkým pre všetky zázraky, ktoré si vykonal vo svojom živote. Ale zvlášť slávnym si preto, lebo sa ti zjavilo samotné Dieťa Ježiš a vo svojej plnej kráse spočívalo v tvojom náručí. Sv. Anton, prosím ťa, vypros mi kvôli malému Dieťaťu Ježišovu milosť, o ktorú ťa z celého srdca prosím. Ty si mal predsa vždy súciti so všetkými hriešnikmi a tvoje oči nikdy nehľadeli na nehodnosť tých, ktorí k tebe prichádzali vo svojej núdzi. Ty hľadáš vo všetkom iba Božiu slávu. Nech je aj dnes v tebe zjavená Božia sláva tým, že moju prosbu vypočuješ. Budem ti za to vďačný, sv. Anton, a budem rád prispievať na almužnu pre chudobných, na chlieb sv. Antona, aby som raz mohol získať nebeskú blaženosť v jednote so všetkými chudobnými v duchu. To nech mi udelí nebeský Otec skrze Krista nášho Pána. Amen. (Svätý Anton je často znázorňovaný ako mladý františkán s Ježiškom na rukách. V mnohých kostoloch sa nachádza pokladnička pre chudobných s nápisom „Chlieb sv. Antona“.)

Požehnanie sv. Antona

Pozrite sa na Kristov kríž! Stratte sa, nepriateľské mocnosti! On zvíťazil, Lev z rodu Júdovho, z pokolenia Dávidovho. Aleluja, aleluja!

Bazilika sv. Antona (Assisi)

Relikviár so zázračne zachovalým jazykom sv. Antona

Litánie ku cti sv. Antona (pre súkromnú potrebu)

Pane, zmiluj sa nad nami.

Kriste, zmiluj sa nad nami.

Pane, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Otče z nebies, Bože, zmiluj sa nad nami.

Synu, Vykupiteľu sveta, Bože, zmiluj sa nad nami.

Svätá Trojica, jeden Bože, zmiluj sa nad nami.

Svätá Mária, oroduj za nás,

Svätá Božia Rodička,

Svätá Panna panien,

Svätý Anton Paduánsky,

Svätý Anton, ozdoba rehole menších bratov,

Svätý Anton, ľalia panenstva,

Svätý Anton, perla chudobných,

Svätý Anton, vzor poslušnosti,

Svätý Anton, zrkadlo zdržanlivosti,

Svätý Anton, nádoba čistoty,

Svätý Anton, žiariaca hviezda svätosti,

Svätý Anton, okrása mravov,

Svätý Anton, okrása raja,

Svätý Anton, schránka Zákona,

Svätý Anton, archa Božieho učenia,

Svätý Anton, učiteľ pravdy,

Svätý Anton, kazateľ milosti,
Svätý Anton, vykoreniť hriechov,
Svätý Anton, rozsievateľ čností,
Svätý Anton, k pravej viere
prichádzajúci,
Svätý Anton, postrach Bohu
vzdorujúcich,
Svätý Anton, postrach zlých duchov,
Svätý Anton, zdesenie pekla,
Svätý Anton, k pokániu nabádajúci,
Svätý Anton, po mučeníctve túžiaci,
Svätý Anton, chudobných sýtiaci,
Svätý Anton, zástanca utláčaných,
Svätý Anton, tešiteľ zarmútených,
Svätý Anton, pomocník chorých,
Svätý Anton, kriesiteľ mŕtvych,
Svätý Anton, mocný orodovník
pri všetkých nehodách,
Svätý Anton, nálezca stratených vecí,
Svätý Anton, veľký divotvorca,
Baránok Boží, Ty snímaš hriechy sveta,
vyslyš nás, Pane.
Baránok Boží, Ty snímaš hriechy sveta,
odpusť nám, Pane.
Baránok Boží, Ty snímaš hriechy sveta,
zmiluj sa nad nami, Pane.
Kriste, uslyš nás.
Kriste, vyslyš nás.
Otče náš... Zdravas, Mária...
...Sláva Otcu...

Modlime sa.

Prosíme Ťa, Pane, daj nám pre zásluhy a na príhovor tvojho slávneho vyznávača a cirkevného učiteľa sv. Antona, vo všetkých záležitostiach a v každej núdzi pocítiť jeho pomoc a útechu a udeľ nám, aby sme pomocou tvojej milosti získavali jeho cnosti a spolu s ním a so všetkými svätými získali raz nebeské kráľovstvo. Amen.

Pripravil: Michal Hargaš

(Modlitby, litánie a časť textu sú čerpané z brožúry „Sv. Anton Paduánsky“, vydal LÚČ, 1997, s cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Trnave).

“Otec národa” stále nezvestný

Rakva A. Hlinku doma

Vo štvrtok 31. júla 2003 sa stala historicky síce očakávaná, ale predsa len prekvapujúca udalosť. Mestská správa Ružomberka vyslala svojich predstaviteľov do bratislavského Dómu sv. Martina, aby previezli rakvu Andreja Hlinku späť do ružomerského mauzólea, kde v nej pôvodne spočívalo zabalzamované telo „otca národa“.

Rakvu v auguste 1968 objavil Hlinkov osobný lekár, staručký **MUDr. Juraj Malinský**, ktorý spolu s **Petrom Seleckým** a jeho bratom **Antonom** urobil jej identifikáciu a očistu.

Práve v tých dňoch však bola rakva, ako aj celý priestor krýpt Dómu sv. Martina, terčom barbarského postupu ruských vojakov, ktorí obsadili Bratislavu. Rakvu Andreja Hlinku prestrelili a dohodali. Od tých čias bola rakva pod patronátom Petra Seleckého, dómskeho organistu, ktorý v roku 1994 požiadal slovenských biskupov o jej prevoz do Ružomberka. K tomu však došlo až v tohtoročnom lete, v predvečer 65. výročia úmrtia slovenského veľikána.

Na ružomerských slávnostiach tohto výročia 16. a 17. augusta rakvu slávnostne inštalovali do Mauzólea Andreja Hlinku. Ako povedal Peter Selecký „splnil sa mi môj veľký sen“. Telo Andreja Hlinku je však stále obostreté záhadou. Údajne tri osoby - kňazi, majú vedieť, na ktorom mieste zostáva telo ukryté. Podľa určitého predpokladu by sa mohlo objaviť na budúci rok, na 140. výročie narodenia Andreja Hlinku.

Veríme, že „priatelia objektívnych dejín“ z „otca národa“ nevytvoria opäť „kontroverznú postavu“, ako sme toho boli svedkami v nedávnej komunisticknej totalite. Určité náznaky už však sú tu... Niektorí slovenskí „tiežhistorici“ označujú Hlinku za „národný fetiš“, či nepriamo zodpovedného za vznik Hlinkových gárd, pôsobiacich za Slovenského štátu.

Avšak Andrej Hlinka práve preto, že bol kňaz, a to katolícky, je pre slovenskú Cirkev aj dnes oporou a osobnosťou, ktorá dokázala, že viera a odhodlanosť prekonajú všetky protivenstvá nepriateľov.

(r)

Výročie milostí

**Litmanová: novozjavenie 5. august
zjavuje sa každú 1.nedeľu Katke a Ivete**

Dnes, keď píšem tieto riadky o Panne Márii, Nepoškvrnenej Čistote, je práve 13 rokov odo dňa, keď jej láskavá noha vstúpila na túto zem, do chudobnej chalúpky.

Najprv, aby ochránila detky, ktoré sa tak veľmi báli pred búrkou a ukryli sa v tejto chalúpke, potom prišla pre všetkých ľudí, hlavne pre nás Slovákov, aby nás ochránila pred ťažkými časmi, ktoré budeme prežívať. Tak ako vtedy, tieto detky ochránila a potešila v tej veľkej úzkosti, ktorú vtedy prežívali, dokonca ich sama odprevadila domov do dediny, tak aj my - trpiace duše Slovenska, žijúce v úzkosti týchto časov, veríme, že nás ochráni a poteší pred zlobou tohto sveta a že bude s nami prebývať a pomáhať nám. Len ju musíme o to prosiť, modliť sa a úplne jej dôverovať.

Tak ako si to Matka Božia želala, aby sa celé Slovensko chodilo modliť na túto horu Zvir. Keby naši politici a tí, čo riadia tento štát chodili za Matkou Božou, určite by vedeli lepšie a múdrejšie riadiť túto krajinu, aby prekvitala tak, ako prekvitá táto dedina - Litmanová, kde vstúpila svätá Panna Mária.

Teraz Vám chcem napísať svoje osobné svedectvo o našej drahej nebeskej Matke Panne Márii.

Aj ja si dnes pripomínam 13 rokov od prvého osobného stretnutia s Pannou Máriou. V noci z 5. na 6. augusta 1990 som vo sne na nebi videla živú Pannu Máriu. Nebo bolo tmavé ako pred búrkou, iba Ona svietila na oblohe. Predpovedala mi moju budúcnosť. Keď odchádzala, roztvorila náruč, z rúk jej vychádzali lúče, a povedala mi: „Utielaj sa pod moju ochranu, lebo som plná milosti.“ Potom odišla. Keď sme sa s manželom dozvedeli o Litmanovej, tak sme tam začali chodiť (od r. 1991). Prežili sme tam s Pannou Máriou veľmi krásne chvíle, napriek všetkým ťažkostiam a problémom, ktoré nás postihli. Tam sme dostávali milosti - ako vyriešiť naše problémy.

V roku 1993 nám Panna Mária vyprosila a požehnala našu jedínú dcéru Máriu. Máme ešte 4 synov. Pri poslednom zjavení (1995) som pri 2. desiatku sv. ruženca vedela, že Panna Mária sa zjavila posledný raz. Keď som to nevedela prijať, tak ma nebeská Mamička na to pripravila, aby som prijala jej a Božiu vôľu. V roku 1997 ma zachránila pred veľmi ťažkou chorobou - mozgovou príhodou. V noci, keď mi povedala, akú môžem dostať chorobu, lebo ma v tom čase veľmi bolievala hlava. Kázala mi, aby som sa modlila k trňovej hlave Pána Ježiša. V novembri roku 1997 som videla Pannu Máriu vo sne posledný raz a povedala mi veľmi krásne slová. Týkajú sa iba mňa a nechám si ich navždy vo svojom srdci.

Odvtedy som už viac sen o Panne Márii nemala, ale láska, ktorú som od nej dostala, mi zostane navždy. Je to láskavá, dobrá Mamička, ktorá má veľkú starosť o každého z nás a chce nám pomáhať, len ju musíme o to prosiť. Dodnes chodíme za ňou do Litmanovej, aby sme si pri Panne Márii oddýchli, očistili sa a načerpali síl do ďalších dní. Pri nej sme sa naučili milovať Boha ako nášho dobrého a starostlivého nebeského Otca, jej Syna Ježiša Krista ako svojho najlepšieho priateľa a Vykupiteľa.

Veríme, že Matka Božia bude stále pri nás a že nám bude pomáhať.

Vďaka Ti, nebeská Mamička, za Tvoju veľkú, nekonečnú lásku.

Vaša stála čitateľka

Mária s rodinou

Rafinované karty

Keď už píšete o globalizácii a podobných témach, na našej škole (Pedagogická fakulta Univerzity Komenského) idú zavádzať študentské preukazy, ktoré budeme môcť používať pri rôznych príležitostiach (doprava, knižnica, škola...). No a pokiaľ sa dobre pamätám, nikto sa ma nespýtal, či taký preukaz chcem (nechcem, ale čo mám robiť?). Keď som sa spýtala spolužiačky, čo si o tom myslí, nebola proti. Ak si chcete k tomu niečo pozrieť na internete, tak stránku našej fakulty (www.fedu.uniba.sk) sa mi dnes nepodarilo otvoriť. Nevie, či to tam je. Ale niečo také je dosť rozpísané na www.uniba.sk (stránka našej univerzity).

S pozdravom a prianím Božieho požehnania Vaša čitateľka

Jana z Bratislavy.

* * * * *

Milá Jana,

všetky tzv. čipové karty, preukazy, ba dokonca aj mobily, slúžia ako predstupeň na blížiaci sa trvalé implantovanie čipu do tela každého človeka. (V M ROSE sme už o tom písali.) Deje sa to tak, že sa to prezentuje ako pokrok a nevyhnutná evidencia vo všetkých oblastiach života.

Všeobecne sa smeruje k zrušeniu fyzických peňazí ako „prekonaných“, a takže zostanú iba „virtuálne peniaze“ - akési body, ktoré možno previesť elektronicky. Tento prevod sa, samozrejme, bude môcť vykonať iba prostredníctvom kariet a čipov. Podľa prevodov sa vie, kedy ste nakupovali, čo ste nakupovali, kde, akým značkám dávate prednosť, koľko máte peňazí (bodov), kam cestujete; cez mobil (aj e-mail) - s kým sa kontaktujete, kde ste, aká je Vaša povaha, Vaše slabosti, Vaše prehrešky, aký je Váš program, skrátka, už teraz vedia o Vás absolútne všetko. Kto nebude mať kartu a nakoniec čip „nebude môcť kupovať ani predávať“, - čiže človek bude ohrozený - na tele.

Ak však budete mať karty a nakoniec čip, budete otrokom na duši, pretože manipulátor, veľký počítač, a hlavne tí, čo sú za ním, budú mať v hrsti každého človeka a budú môcť s ním manipulovať, vyhrážať sa mu, vydierať ho a nútiť k súhlasu so všetkým, čo mu naordinujú. **„A všetci sa budú klaňať veľkej Šelme“** - máte to v Apokalypse.

Je to všetko robené zákerne, aby sme sa proti tomu vlastne ani nemohli brániť. Ja osobne nechcem žiadne karty. Mobil a počítač však používam, lebo verím, že ak robím dobrú vec, Boh to „pokryje“ a ochráni. (Možno povieť - dobre sa mu hovorí, keď je samostatný podnikateľ. Viem sa vžiť do Vašej situácie.) Uvažujte nad tým, čo sme si povedali, a keď už budete cítiť ohrozenie - Boh Vám to dá poznať - potom sa rozhodnite.

Modlite sa, aby ste vždy mali svetlo Ducha Svätého, a hlavne sa zasväťte Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Ona Vás povedie!

*S pozdravom: **Anton Selecký***

Prečítali sme si / Zaujalo nás / Recenzia

Rozhovor o situácii irackých kresťanov

Strach a neistota v Iraku

Mária Angela Siebrechtová, ktorá sa v rámci organizácie Pomoc cirkvi v núdzi stará o podporu duhovenstva a t. č. je na návšteve v Brazílii, poskytla interview agentúre Zenit.

* Aká je situácia kresťanov v Iraku?

- Tisíce kresťanských rodín nemajú už celé mesiace žiadne zdroje príjmov. Mnoho vládnych úradov, obchodov a skladov bolo zničených. Ľudia zostali bez práce, moslimovia i kresťania. Situácia je pre všetkých veľmi ťažká. V Iraku vládne anarchia a chaos. Je nutné urobiť všetko na obnovu normálneho života.

Situácia kresťanov je ťažká hlavne na juhu krajiny. Napríklad v Basre sú kresťania vystavení rôznym tlakom zo strany šiitských moslimov. Tí tvoria väčšinu a chcú mať moc. To môžete vidieť, už keď idete po ulici. Obrazy Saddáma Husajna sú nahradené obrazmi šiitských vodcov.

* Aké účinky má tento tlak zo strany šiitov na život kresťanskej menšiny v Iraku?

- Sama som videla, ako sa kresťanské ženy kvôli vlastnej bezpečnosti zahaľujú od hlavy po päty, keď vychádzajú na ulicu. Inak by ich mohli prepadnúť, prípadne uraziť. Taká je skutočnosť v Basre. Nevideli sme to v Bagdade alebo na severe v Mosule. Tam je situácia lepšia. Šiiti sú silnejší na juhu, a preto sa snažia vyvíjať tlak.

* Sú demonštrácie sily fundamentalistov pokusom presadiť radikálny islamizmus?

- Ťažko povedať. Nikto z ľudí, s ktorými som hovorila - nuncius, biskupi, kňazi - nám nedokázali povedať, čo by sa mohlo stať. Všetci dúfajú, že terajšia situácia neposlúži na posilnenie moslimského fundamentalizmu. Ale nikto takú možnosť nemôže vylúčiť, hlavne na juhu.

* **Je zahalovanie tváre žien z obavy pred napadnutím symptómom rastu moslimského fundamentalizmu živeného mocenským vákuom?**

- To nemôžeme povedať. Okupačné sily nemôžu byť všade. Hlavnou starosťou teraz nie je bezpečnosť kresťanov, ale bezpečnosť kohokoľvek. Aj v Bagdade sa študenti, hlavne mladé ženy, boja vrátiť na univerzitu, bez ohľadu na to, či sú moslimovia alebo kresťania. Ľudia nevedia, čo ich čaká za rohom.

* **Aká budúcnosť čaká kresťanov?**

- Tých málo kresťanov, ktorí zostali v Iraku, ju v pokušení odísť z krajiny. V istom zmysle sú k emigrácii nútení. Cítia, že v novom Iraku nebudú môcť hrať žiadnu rolu. Pri úvahách o budúcnosti sa hovorí o šiitoch, o sunnitských moslimoch, o Kurdoch, ale niet ani zmienky o kresťanoch. Je pravda, že sú iba menšinou, ale majú právo zostať v krajine rovnako ako všetci ostatní.

V danej chvíli majú ľudia dojem, že sa všetko rúca. Útoky proti americkým silám pribúdajú. Obávam sa, že situácia v Iraku bude rastúcou mierou kritická.

Z angličtiny preložil: **Dr. Václav Frei**

Sao Paulo 4. júla 2003

aktuálne z Českej republiky

Z plenárneho snemu KBČ

Cirkev potrebuje zodvihnúť hlavu

Na tretím pracovnom dnu plenárneho snemu začiatken července zaznela pripomínka mučedníctví Cirkve u nás. Historik **dr. Stříbrný** řekl, že „katolická církev v českých zemích byla od konce 30.let minulého století po pět desetiletí církví významně svědeckou“. Po 300 letech to byla nová zkušenost naší Cirkve. „A jak víme z dob prvokřesťanských a všech následných období pronásledování, martyrové jsou pokladem a novou setbou pro budoucnost Cirkve“, řekl dr.Stříbrný.

* * * * *

Agentura Zenit přinesla zprávu o plenárním sněmu, v níž cituje slova **arcibiskupa Graubnera**: také on mluvil na sněmu o mučedníctví Cirkve. „Naše Církev ztratila v minulosti mnoho, ale ukázala, že dokáže čelit totalitarismu“, řekl arcibiskup. „Žila tajemství kříže a udržela si zdravou lidovou zbožnost... Ale teď potřebuje zvednout hlavu, uvědomit si své hodnoty, svou oddanost a nadšení, a sdílet tento poklad víry s ostatními, vnést evangelium do společnosti. Na to ale potřebuje formaci a vzdělání.“

Mezi připomínkami k dokumentu bylo navrženo rozpracovat pojem pre-evangelizace jako:

- podpory rozvoje přirozených hodnot ve společnosti
- zakládání občanských sdružení
- nalezení společného jazyka
- obhajoby dobra, pravdy a krásy.

(Res Catholica)

Videla som „Umučenie“

Pred niekoľkými mesiacmi sme priniesli informácie o najnovšom filme Mela Gibsona „Umučenie“, vrátane interview s ním. Dnes je film pred dokončením, a už rozvíril hladinu. Národná obroda (11. augusta 2003) napadla film ako „výrazne antisemitský“, ktorý „môže vyvolať jednu z najväčších židovsko-kresťanských kríz“. Kritika v Národnej obrode len avizuje, že Mel Gibson „trafil do čierneho“. Preto na dokreslenie celej situácie prinášame niekoľko postrehov z nedávnej projekcie „Umučenia“. (r)

Dňa 25. 6. 2003 som bola na súkromnej projekcii Icon Productions a videla pracovnú verziu „Umučenia“. V miestnosti sa nachádzalo 12 ľudí, vrátane **Mela Gibsona**. Po premietaní sme s Melom a jeho priateľmi ešte asi hodinu diskutovali. (Bolo to také skvelé, že dokonca aj celebrity boli na chvíľu úplne mimo. Nedá sa to vôbec opísať. Tak trochu, ako stáť v Sixtínskej kaplnke vedľa niekoho formátu Mela Gibsona.)

Pracovná verzia, pochopiteľne, ešte nemala ukončený zostrih ani zvláštne efekty a bolo v nej oveľa viac titulkov ako v hotovom filme.

„Umučenie“ je ohromným umeleckým dielom. rovnako, ako bol vo svojej dobe chválou Händlov Mesiáš alebo katedrála Notre Dame.

Najskôr k výhradám. Film je verný evanjeliám, zvlášť Evanjeliu sv. Jána. Nie je teda o nič viac antisemitský ako evanjelium. (A tu je „zakopaný pes“, pretože organizácie typu ADL považujú evanjeliá za „antisemitské“.)

Potom, čo som film videla, sa mi zdá, že **takmer všetky útoky sú démonické**. Dúfajme, že si diabol tentoraz zase zahryzne do vlastného chvosta. Rovnaké to bolo, keď pobádal Kristových vrahov a tým sa stal spoluúčastníkom svojej porážky a večného zatratenia.

„Umučenie“ je najlepším filmom o Ježišovi, ktorý bol natočený. V debata po premietaní sa Mel a jeho spoločníci pýtali, ako podľa nás budú reagovať diváci. Odpovedala som: „Koho to zaujíma? To, čo tu máte, je niečo viac ako výrobok na predaj. Tento film bude žiť večne. A vôbec nezáleží na tom, či bude komerčne úspešný, alebo nie.“

Pre nás, ktorí milujeme Ježiša, má sledovanie „Umučenia“ zdrvujúce dojmy. V jednom zábere z Krížovej cesty sa pred vami rozprestrie celá tragédia nenávisti Rimanov a Židov voči Spasiteľovi, ktorý leží na zemi medzi nimi a dostáva rany z oboch strán. Bolo to také šialené a hrozné, že som skoro utiekla z miestnosti. Ale potom kamera znova nachádza Máriu, Ježišovú Matku, v ústraní a jej prítomnosť vám dodáva silu vydržať to. Zdalo sa mi, že Máriina blízkosť je milosťou, ktorá Ježišovi pomáha na jeho ceste.

Film je krásne mariánsky. Mária je tu skvele stvárnená.

Niekoľkokrát ostro kontrastuje so skutočne odpornou postavou satana, ktorý je vyobrazený v podobe ženy.

Film je silne eucharistický. Nádherne zladené obrazy vyzliekania na Kalvárii a rozbaľovanie chleba, ktorý bude použitý pri Poslednej večeri, tvoria výborné zábery.

Každý kresťan by si rozhodne mal tento film pozrieť. Nezabúdajme - keď žijeme vo svojich pohodlných domoch a zlo okolo nás silnie - na cenu, ktorá bola za nás zaplatená.

Cestou domov z premietania som naraz zistila, že sa v aute modlím. „Ježišu, odpusť mi, zabudla som? Koľko filmov v nás vzbudzuje ľútosť?“ **Film „Umučenie“ je zázrak.**

Barbara Nicolosiová
(Prevzaté z: www.lewrockwell.com)